

Ordinær Afgift:

Finansaaret 1917—18.....	494 173 Kr.
— 1918—19.....	230 110 —
— 1919—20.....	871 738 —

og vil for 1920—21 antagelig indbringe ..... ca. 1 700 000 —

Særafgiften, der opkrævedes første Gang i Januar Maaned 1920 for Aaret 1919,

i Finansaaret 1919—20 .... 1 371 991 Kr. og vil for Finansaaret 1920

—21 antagelig indbringe ca. 5 000 000 —

Under Hensyn til det betydelige Slid, som den i de senere Aar stærkt tiltagende Trafik med Motorvogne saavel til Person- som til Lastbefordring har udøvet paa store Dele af Landets Vejnet, saaledes at det maa anses for ganske nødvendigt i de kommende Aar at anvende særdeles betydelige Beløb dels til Vedligeholdelse af Vejene, dels til gradvis Omlægning og Styrkelse af store Dele af selve Vejdækket, har man ment at burde søge tilvejebragt særlige Midler til Hjælp ved Bestridelse af disse Udgifter, idet Udredelse af samme maa antages langt at overstige de paagældende Kommuner økonomiske Evne. Som Følge heraf har man anset det for rettest at lade Særafgiften, der efter Loven af 22. December 1920 kun har Gyl-dighed til Udgangen af Juni Maaned 1921, bortfalde, saaledes at der fra 1. Juli d. A. at regne alene udredes Afgift efter Loven af 20. Marts 1918, men da til Gengæld forhøje denne saaledes, at der herigen-nem tilvejebringes et Beløb, der nogen-lunde svarer til de ekstraordinære Udgif-ter, Vejnettets Forbedring og Vedligehol-delse udkræver, og saa lade dette Beløb i sin Helhed — bortset fra en ringe Brøk-del, som tilfalder Statskassen — komme Kommunerne til gode.

Med Hensyn til de nærmere Princip- per for Afgiftens Beregning har der fra forskellig Side været rettet Henvendelse til Centraladministrationen om i nogen Grad at ændre det for Afgiftsberegnin- gen paa heromhandlede Omraade hidtil fulgte Princip, hvorefter Afgiften ret- tede sig efter Køretøjets Hestekraft. Det er i denne Henseende fremhæ- vet, at de to væsentligste Faktorer for Sliddet paa Vejene ved Motorkøre- tøjer udgøres af Køretøjernes Fart og deres Vægt, og at en rational Beregning af en Vejafgift som den paatænkte følgerig burde hvile paa en Kombination af disse to Faktorer. Uden at underkende Betyd- ningen af de saaledes fremhævede Mo- menter har man dog ment, at en saadan

Kombination ved Afgiftsberegningen vilde gøre denne baade usikker og alt for vidt- løftig, og man har derfor foretrukket at lade Afgiftsberegningen for de to Hoved- grupper af Motorkøretøjer, Personvogne og Lastvogne, ske paa hver sit Grundlag, saaledes at man for Personvognenes Ved- kommende lader Farten være det afgø- rende og for Lastvognenes Vægten. Da den væsentligste Faktor for Vognens Hastighed derhos maa søges i Hestekraften, har man for Personvognenes Vedkom- mende ment at kunne blive staaende ved det i Loven af 20. Marts 1918 fastslaaede Princip, hvorefter Afgiften retter sig efter Vognens HK., og samme Maalestok har man fastholdt for Motorcykler, medens man for Lastvogne har ladet Afgiften rette sig efter Vognens Egenvægt.

Ved den nærmere Fastsettelse af de enkelte Afgiftssatser har det været afgø- rende dels at naa til et Beløb, som i no- gen Grad kan antages at svare til det ud- krævede, dels at lade Byrden nogenlunde ligeligt fordele sig paa de to Hovedarter af Køretøjer. Antallet af disse er efter en af Statistisk Departement foranstaltet Op- tælling pr. 1. September 1920:

Private Personvogne	11 594
Drosker m. v.	2 276
Lastvogne.....	3 800
Motorcykler	12 182

og Udbyttet efter de foreslaaede Afgifts- satser kan herefter anslaaes til:

Private Personvogne.....	3,6	Millioner,
Drosker	0,1	—
Lastvogne	3,4	—
Motorcykler.....	0,5	—

i alt... 7,6 Millioner.“

Hertil kan føjes, hvad Ministeren for offentlige Arbejder har udtalt med Hensyn til Skattens Anvendelse:

„Paa Grund af den stærke Automobil- trafik er det en bydende Nødvendighed, at Landevejene (eventuelt enkelte Biveje), der i sin Tid ikke er anlagte med Automobil- færdsel for Øje, nu grundig istandsættes, saaledes at de sættes i Stand til at bære den stadig tiltagende Automobiltrafik. Vel paahviler det i Medfør af den gældende Lovgivning Amtsraadene at vedligeholde Landevejene forsvarligt, men paa den an- den Side maa det siges, at der ved Auto- mobilernes Ødelæggelse af Landevejene foreligger en ganske ekstraordinær Situa- tion, som kræver, at der fra anden Side skaffes Midler til Veje i det heromhandlede